

Foto: Kai Krog Halse.

Ælmerkjessetra

AV ASTRID KROG HALSE

Vinden kjem strykand, det riksa, let
ti nedlagt seter som ligg her og græt.

Vegen er attgrodde og fjellgraset gro'.
Dåggå og år sia inkvan her tro.

Det ryk itt tu mura, men blenkje ti glas.
Finst itt nå far ette fefot ti gras.

Sett deg på vollen engong når du fer,
så høre du mykjy, men ingin du sjer.

Her song det ti bjellom, her rauk det engong.
Eg høre en tone, det stig fram en song.

Om to som eg kjende og mintes så vel,
når dei stod her på kloppen og baud meg farvel.